

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ

Ὁ τέως ἐν Αἴγυπτον πολιτικός πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος ὁ κληθεὶς ὡς ἀνάλαβη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ εἶνε υἱὸς τοῦ Π. Μπούμπουλη υἱοῦ τῆς Μπούμπουλίκας, τῆς ἡρωίδος τῶν Σπειτσῶν. Ἐγεννήθη ἐν Σπέτσαις τὸ 1827 δύο μῆνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ ροντεβέντος ἐν τινὶ ἀποβάσει παρὰ τὸ Σούτιον. Τὸ 1842 κατετάχθη εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν ὡς δοκιμὸς ἐθελοντῆς καὶ τὸ 1846 ἐποικοθετήθη ὡς δοκιμὸς ἐπὶ τοῦ δρόμου τοῦ Λουδοβίκου. Τὸ 1849 προοιδιάσθη εἰς ἀνθυποπλοίαρχον καὶ ἐπέδειξεν εἰς περίστασιν τινα δυσκόλου καὶ ἐπικινδύου χειρισμοῦ ἐν ὄρῃ τρικυμίας ἔκτακτον τόλμην καὶ ἐπιτηδειότητα, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Τὸ 1855 ὑπακούσθησιν ὡν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ναυτικῆς μοίρας ἀπεστάλη εἰς Ἀγγλίαν καὶ παρέλαβε τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἐκυβέρνησεν ἐπὶ τρεῖς ἔτη. Τὸ 1858 μετέβη εἰς Τουλὼνα ὅπου ἔμεινε σπουδάζων τὰ ναυτικά ἐπὶ δύο ἔτη. Τὸ 1860 ὑπακούσθησιν ὡν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀπεστάλη εἰς Ρωμανίαν μὲ ἐιδικὴν ἀποστολήν. Τὸ 1862 ἐγένετο ἔσορος τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας καὶ κατόπιν γενικὸς ἐπιθεωρητῆς αὐτῆς. Πληρεξούσιος Σπειτσῶν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ Ρούρου. Ἐξελέγη πολλὰς κατόπιν βουλευτῆς Σπειτσῶν καὶ Σύρου, πεντάκις δὲ ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, διατελέσας τοιοῦτος κατα τὴν περικοπῆν περιόδου τῶν παρασκευῶν ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Κομμουνιστοῦ, ἐπιδείξας ἀκαταπρόητον ἀληθοῦς δραστηριότητα. Ἀπὸ τοῦ 1874 ἐτίθη τῇ αἰτέσει του εἰς ἀποστρατεῖαν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιαρχοῦ, ἀλλ' οὐδέποτε ἔπαυσεν ἀγρολόμενος μετὰ ζήλου εἰς τὰς προσοικεῖς αὐτῷ ναυτικὰς σπουδὰς καὶ μετὰ τὴν ὑπουργεῖαν τοῦ 1876 περιήλθε καὶ ἐπισκέρθη τοὺς ναυστάθμους τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Τὸ 1879 συνέστησε τὴν Σχολὴν τῶν Ναυκλάστρων ἐφοδίασε τὸ Β. ναυτικὸν μὲ ἱκανὸν ἀριθμὸν τορπιλλῶν καὶ τορπιλλοφόρων, ἐνθέρμος δὲ ὑπέρμαχος τοῦ πολεμικοῦ τούτου συστήματος ἐδημοσίωσε τὸ 1880 καὶ φυλλάδιον περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν τορπιλλῶν. Εἰς τὸν κ. Μπούμπουλην ὡσαύτως ὀφείλεται ἡ μετάθεσις τοῦ ναυστάθμου ἐκ Πόρου καὶ ἡ ἐγκαθ' ἄρυσσις αὐτοῦ εἰς Ἀράπην τῆς Σαλαμίνας.

Κατὰ τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις ὁ κ. Μπούμπουλης ἐθεωρήθη ὡς ὁ καταλληλότερος ἀνὴρ καὶ ἐκλήθη ἐπίτηδες ὡς ἀνάλαβη τὴν διεύθυνσιν τῶν ναυτικῶν, καὶ ὁ νέος ὑπουργὸς θὰ δικαιώσῃ βεβαίως διὰ τῶν ἔργων του τὴν ὑψίστην ἐμπιστοσύνην του δι' ἧς τὸν περιβάλλουσιν ἐν τῷ σὺν ὁδοῦ στιγμῇ ἡ κυβέρνησις καὶ τὸ ἔθνος.

Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ

Στὰ λιγοστά μου ἐπιπλα βάζω φισιὰ ἐν πρώτοις . . .
 Ἦν νὰ τὰ κάνω, βρέ παιδιὰ, σ' αὐτὸ τὸ γαλασμὸ;
 Γιὰ ἐπιπλά του τ' ἄρματα κρατεῖ ὁ στρατιώτης,
 κι' ἔχει μονάχο πλοῦτό του τὸν ἐνθουσιασμό!

Ἀίγαιε γαζέταις ὀχληραὶ ποῦ μοῦμειναν στὴν τσέπη,
 ἐμπρὸς νὰ τῆς ρουφήξωμε γιὰ τὸν ἑλληνισμό!
 Γαζέταις νάχη στὸ στρατὸ κανίνας μας δὲν πρέπει,
 κι' ἄς ἔχη μόνο σύντραφο τὸν ἐνθουσιασμό!

Πρῶτος θὰ μῶ στὸ τακτικὸ, ἄλλος κανίς μὴν τρέχη . . .
 Ὅλοι σας ἔχετε καρδιά καὶ πατριωτισμὸ,
 ἦμωις ἀρρώστια σάν κι' ἐμὲ κανέναν σας δὲν ἔχει,
 ἀρρώστια ποῦν' ἀγιάτρευτη . . . τὸν ἐνθουσιασμό!

Εἰς τοῦ Ὀλύμπου τὴν καρὸν πρώτοις ἐγὼ θ' ἀνέβω,
 τὸν πρῶτο θέλω νὰ δεχθῶ ἐκεῖ τουφεκισμό,
 ἀπὸ τῆς γαλανόλευκῆς στιγμῆς νὰ μὴ σαλεύω,
 γιὰ νὰ κρατῆ στὰ στήθη μου τὸν ἐνθουσιασμό!

Κι' ἐν ἔξαφνα στὸ πλάι τῆς πίσω νεκρὸς ἀκόμα,
 τὴν αἶρα ποῦ τὸν ἔσχατο μοῦ δίνουν ἀσπασμό,
 θέλω ν' ἀκούσουν μιὰ στιγμῆ καὶ στὸ νεκρὸ μου σῶμα
 γιὰ τὴ γλοκαὶα πατρίδα μας τὸν ἐνθουσιασμό!

